

Τσιγκουνιά και σπατάλη - Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ Γνώμες

ΤΣΙΓΚΟΥΝΙΑ ΚΑΙ ΣΠΑΤΑΛΗ

π. Δημητρίου Μπόκου

Όταν ο Χριστός χόρτασε με πέντε άρτους πέντε χιλιάδες άνδρες (και ίσως τριπλάσιο αριθμό γυναικών και παιδιών), δεν έδειξε καμμιά τσιγκουνιά, αλλά έδωσε και περίσσευμα τροφής απλόχερα. Όμως μετά τον χορτασμό τους δεν επέτρεψε και καμμιά σπατάλη. Οι δώδεκα μαθητές του έτρεξαν αμέσως να μαζέψουν τα περισσεύματα και γέμισαν από ένα μεγάλο κοφίνι ο καθένας **(Κυριακή Η΄ Ματθαίου)**.

Ο Χριστός έδειξε ότι μπορεί να είναι απλοχέρης και να σκορπάει χωρίς τσιγκουνιά τα αγαθά του σε όλο τον κόσμο. Γέμισε τη γη με όλα τα καλά για τον άνθρωπο. «Τον ήλιον αυτού ανατέλλει επί πονηρούς και αγαθούς και βρέχει επί δικαίους και αδίκους»(Ματθ. 5, 45).Η άνιση κατανομή των αγαθών αυτών μεταξύ των ανθρώπων, η φτώχεια και η δυστυχία των πολλών και η σκανδαλώδης ευημερία των ολίγων, είναι αποτέλεσμα της δικής μας αμαρτίας και μόνο.

Και είναι γεγονός βέβαια, ότι ο απλοχέρης δεν είναι πάντα εύκολο να μην είναι και σπάταλος. Η αφθονία είναι πειρασμός για σπατάλη. Ο Χριστός όμως υπέδειξε ότι δεν εγκρίνει καθόλου κάτι τέτοιο. Η άσκοπη σπατάλη και κατάχρηστος πλούτος που μας έδωσε, η χωρίς λόγο καταστροφή του, η υποβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος, είναι ευθέως αμαρτία. Η τακτική αυτή μακροχρόνια επιφέρει, σε προσωπικό ή συλλογικό επίπεδο, αναπότρεπτες συμφορές. Οι συνέπειές της αργά ή γρήγορα επιπίπτουν με σφοδρότητα στα κεφάλια μας. Ο κόσμος όλος, αλλά και η χώρα μας ιδιαίτερα,έγινε ήδη θέατρο των χειρότερων φυσικών καταστροφών, φωτιάς και πλημμύρας.

Αλλά ενώ η απλοχεριά και η σπατάλη μπορούν να πάνε εύκολα μαζί, η τσιγκουνιά και η σπατάλη δεν συγκατοικούν συνήθως στον ίδιο άνθρωπο. Ο τσιγκούνης δεν είναι εύκολο να είναι και σπάταλος.Ο άνθρωπος όμως είναι παράξενο πλάσμα. Και μπορεί να συνδυάσει μέσα του τα πιο απίθανα, ακόμα και διαμετρικά αντίθετα, πράγματα.

Λέει λοιπόν κάποια ιστορία για μια πλούσια κυρία που πήγε να αγοράσει αυγά. «Πόσο κάνουν;» ρώτησε τον φτωχό γέρο που τα πωλούσε. «30 λεπτά το ένα», απάντησε εκείνος. «Θα πάρω 10 αυγά με 2,50 ευρώ», είπε εμφαντικά η κυρία. «Αλλιώς φεύγω». «Εντάξει, πάρτε τα στην τιμή που θέλετε», είπε το φτωχό γεροντάκι. Η κυρία, ικανοποιημένη που κέρδισε μισό ευρώ, πήγε στο απέναντι εστιατόριο με τη φίλη της. Εκεί παράγγειλαν ό,τι τους άρεσε. Πήραν πολλά πιάτα, τσίμπησαν λίγο απ' το καθένα, μα το πολύ φαγητό έμεινε για πέταμα. Ζήτησε τον λογαριασμό. Ήταν 37,30 ευρώ. Έδωσε 40 ευρώ στον σερβιτόρο, λέγοντάς του να κρατήσει τα ρέστα. Αδίκησε, τυράννησε τον αδύναμο γεροντάκο με την τσιγκουνιά της, αλλά στο εστιατόριο φάνηκε τόσο άνετη, ανοιχτοχέρα και σπάταλη. Τί

είμαστε τελικά οι άνθρωποι;

Ο Χριστός έδειξε το τέλειο παράδειγμα. Έδωσε άφθονη τροφή να χορτάσουν οι άνθρωποι, αλλά δεν επέτρεψε να πεταχτεί κανένα περίσσευμα. Και λέει στο Ευαγγέλιό του, ότι δίκαιος άνθρωπος είναι αυτός που σκορπάει με αφθονία στους πένητες(Ψαλμ. **111**, 9).

Όταν όμως εμείς, αντί να σκορπάμε στους φτωχούς, πετάμε τα περισσεύματά μας στα σκουπίδια, αρνούμενοι να φάμε για δεύτερη μέρα φαγητό που περίσσεψε, πώς θα αντικρύσουμε τα εκατομμύρια που πεθαίνουν, επειδή τους λείπει ακριβώς το φαγητό που σπαταλάμε;

Καλή ευλογημένη εβδομάδα!